

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Dr. Ante Starčevića 23

Posl. br. 6-St. 45/2020-61

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Dubrovniku, po stečajnom sucu tog suda Srđanu Gavraniću, kao sucu pojedincu, u postupku naknadne diobe Stečajne mase dužnika THE GATE d.o.o. za ugostiteljstvo i usluge, Dubrovnik, Brsalje 17, OIB: 06837715804, zastupano po upravitelju stečajne mase Marku Plavetiću iz Karlovca, izvan ročišta, dana 29. ožujka 2021. godine

riješio je

- I. Odobravaju se stvarni troškovi stečajnog upravitelja Marka Plavetića iz Karlovca u iznosu 624,00 kuna neto.
- II. Odbija se stečajni upravitelj Marko Plavetić iz Karlovca sa zahtjevom za naknadu putnih troškova u iznosu 2.979,37 kuna neto.

Obrazloženje

Stečajni upravitelj Marko Plavetić je elektronskim putem 24. ožujka 2021. dostavio prijedlog za određivanje naknade stvarnih troškova stečajnog upravitelja u iznosu od 3.603,37 kuna, a koji se odnosi na putovanje na relaciji Karlovac – Dubrovnik – Karlovac na završno ročište osobnim automobilom, noćenje i dnevnice, sve prema priloženom putnom nalogu broj 17/2021.

Temeljem čl. 94. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, dalje u tekstu: SZ) stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za rad i naknadu troškova, a naknadu troškova rješenjem odobrava stečajni sudac na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja.

Suprotno stajalištu ovog prvostupanjskog suda izraženom u odluci posl.br. St. 877/2016-136 od 23.11.2018. koja je potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda posl.br. PŽ. 7539/2018 od 08.01.2019. protiv koje odluke je izjavljena revizija koja je odbačena, te žalitelj nije uspio ni pred sudom Europske unije, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je zauzeo različito stajalište (posl.br. PŽ 888/2020-2 od 19.02.2020., PŽ 1895/2020-2 od 22.05.2020., PŽ 4149/2020-2 od 20.09.2020 i dr.), a u najnovijoj praksi Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (PŽ-1171/2021 od 03.03.2021.) navodi kako je stečajni upravitelj samostalno odabrao područje nadležnog suda na čiju listu stečajnih upravitelja je, sukladno njegovom zahtjevu, imenovan, te da je pri tom stečajni upravitelj svjesno odabrao imenovanje na listu stečajnih upravitelja na području nadležnosti suda koji se nalazi izvan njegovog prebivališta i na taj način pristao na mogućnost imenovanja za stečajnog upravitelja u postupku koji se vodi pred sudom izvan njegovog prebivališta, posljedično čemu je pristao i na povećane putne troškove, pa da iako u Stečajnom zakonu, ili u Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne

novine“ broj 105/15) ili u nekom drugom propisu, ne postoji odredba koja bi takvo pravo stečajnom upravitelju uskratila samo zato što je riječ o stečajnom upravitelju čije je prebivalište izvan sjedišta suda koji provodi stečajni postupak u kojem je imenovan stečajnim upraviteljem, što je navedeno u odluci VTS RH posl.br. PŽ-4/2018 od 7. veljače 2018., opravdanost putnih troškova treba procjenjivati od slučaja do slučaja i s jedne strane okolnost da je teritorijalna nadležnost pojedinih sudova rađena prije svega sa svrhom ekonomičnosti u provođenju postupaka i ujednačavanju opterećenosti sudova, te s druge strane činjenica je da se na listama stečajnih upravitelja nadležnih sudova nalaze i osobe, po vlastitom slobodnom odabiru, kojima je prebivalište izvan područja tog nadležnog suda, ne bi smjela biti u korist smanjenja ekonomičnosti postupka, a na teret stečajne mase i vjerovnika zbog povećanja putnih troškova koje bi posljedično proizvodili stečajni upravitelji iz same činjenice da im je mjesto prebivališta izvan područja nadležnog suda, pa stoga, stečajnim upraviteljima kojima je prebivalište izvan teritorija nadležnog suda, opravdanim bi valjalo priznavati tek onaj dio putnih troškova koji je ostvaren na području nadležnog suda, po dužini prijeđenog puta i vremenski. U tom smislu, u navedenoj odluci sud je i mišljenja da stečajni upravitelji kojima je prebivalište izvan teritorija tog nadležnog suda ne bi mogli stečajnu masu teretiti svojim putnim troškovima ostvarenim izvan teritorija nadležnog suda, pa makar im takve troškove odobrili i sami vjerovnici većinom glasova, kroz tijela stečajnog postupka, dakle skupština ili odbor vjerovnika, budući takve odluke nisu u njihovoj nadležnosti.

U konkretnom slučaju iz imovine koja ulazi u stečajnu masu mogu se namiriti svi troškovi postupka i vjerovnici u 100% iznosa priznatih tražbina, te bi se preostali višak pri završnoj diobi trebao predati osobi koja ima udjela u dužniku. Međutim, činjenica da je realno očekivati višak pri završnoj diobi, ne bi smjela ići na teret stečajne mase i vjerovnika (i osobe koje su prije otvaranja stečajnog postupka imali udjela u dužniku su vjerovnici za tražbinu po osnovi viška pri završnoj diobi) zbog povećanja putnih troškova koje bi posljedično proizvodili stečajni upravitelji iz same činjenice da im je mjesto prebivališta izvan područja nadležnog suda.

Prema Pravilniku o naknadi troškova u sudskim postupcima (NN 8/88, dalje u tekstu: Pravilnik) putni troškovi obuhvaćaju naknadu za prijevoz sredstvima javnog prometa i obuhvaćaju izdatke za dolazak iz mjesta prebivališta odnosno boravišta do mjesta gdje se treba da se izvrši radnja kao i za povratak u mjesto prebivališta odnosno boravišta, uključujući troškove i izdatke za prijevoz sredstvima javnog prometa u mjestu prebivališta odnosno boravišta. Sredstva javnog prometa su: tramvaj, trolejbus, vlak, autobus, brod i avion (čl. 6. Pravilnika). Naknada za prijevoz pripada za putovanje izvršeno najkraćim putem i najekonomičnijim prometnim sredstvom, a visina naknade za prijevoz utvrđuje se na temelju putne karte (čl. 7. Pravilnika). Na relacijama na kojima ne prometuju sredstva javnog prometa ili ne prometuju u pogodno vrijeme ili je iz drugih razloga bilo nužno da se ne koristi sredstvo javnog prometa, pripada naknada troškova u vidu kilometraže prema prema broju prijeđenih kilometara po propisima koji vrijedi za suce suda koji vodi postupak (čl. 8. Pravilnika).

Dakle, putni troškovi pripadaju stečajnom upravitelju prema cijeni putne karte javnim prijevozom na najekonomičnijoj i najkraćoj relaciji, a tek ako javni prijevoz ne prometuje u prigodno vrijeme, pripada pravo naknadu putnih troškova prema kilometraži. Obzirom da, unatoč posebnim uvjetima javnog prijevoza u doba pandemije uzrokovane koronavirusom, nema dokaza da se na relaciji Karlovac – Dubrovnik i natrag nije moglo putovati odgovarajućim javnim prometom, ovaj sud nalazi da je stečajni upravitelj dužan pristupiti na završno ročište.

Stoga je stečajnom upravitelju, sukladno sudskoj praksi izraženoj u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (PŽ-1171/2021 od 03.03.2021.), sud odobrio troškove stečajnog upravitelja, prema putnom nalogu broj 17/2021 od 24.

ožujka 2021. (list spisa 427-428) za dolazak na završno ročište u postupku i to odgovarajućom primjenom odredbi odgovarajućom primjenom odredbi Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP) i Pravilnika u visini 2,00 kune za prijevoz osobnim automobilom u privatnom vlasništvu po prijašnjem kilometru i to za udaljenost na relaciji od ulaska u područje nadležnosti Trgovačkog suda u Dubrovniku (Jezero, Plina) do Dubrovnika i natrag od po (prema www.udaljenosti.com) 106 kilometara u svakom smjeru, ili ukupno 212 kilometara, odnosno 424,00 kuna, te za visinu jedne dnevnice 200,00 kuna, dok preostali zatraženi trošak ($3.603,37 - 424,00 - 200,00 =$) 2.979,37 kuna nije bio nužan za provođenje ovog postupka.

Zbog navedenog, na temelju spomenutih propisa i odluka, odlučeno kao u izreci.

U Dubrovniku, 29. ožujka 2021. godine

Stečajni sudac:

Srđan Gavranić

PRAVNA POUKA

Protiv ovog rješenja dopušteno je izjaviti žalbu. Žalba se izjavljuje Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu u roku od 8 dana od primitka rješenja putem ovog suda u 3 istovjetna primjerka pozivom na gornji poslovni broj spisa. Primitak ovog rješenja računa se sukladno čl. 12. Stečajnog zakona istekom osmog dana od dana objave na e-Oglasnoj ploči Žalba ne odgađa provedbu rješenja (čl. 19. st. 3. SZ).

DN-a (29.03.2021.g.):

- stečajni upravitelj,
- e oglasna ploča.

Broj zapisa: **eb2f9-2b4e2**

Kontrolni broj: **0d135-3b3fa-26673**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN GAVRANIĆ, L=DUBROVNIK, O=TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.